

Hermed fremsætter formanden for delegationen i Vestnordisk Råd, Lars-Emil Johansen, følgende beslutningsforslag i henhold til § 33, stk. 3 nr. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Inatsisartut tilslutter sig Vestnordisk Råds rekommandation nr. 3/2015:

Vestnordisk Råd opfordrer Færøernes Landsstyre, Naalakkersuisut i Grønland og Islands Regering, til at styrke det fiskeripolitiske samarbejde i Vestnorden ved at udnytte de store fordele som Vestnorden har som fiskeriregion. Det anbefales, at de tre regeringer afdækker hvordan landene kan øge samarbejdet indenfor fiskerisektoren og fremlægger resultatet ved en fælles redegørelse til Vestnordisk Råd. Emner der kan afdækkes er indenfor følgende områder:

- **Oversigt over det nuværende samarbejde indenfor fiskeri anliggender**
- **Samarbejdsmuligheder indenfor forvaltningen af fiskeriressourcer**
- **Regionen får et fælles brand eller mærkning, og markedsføring af fiskeprodukter**
- **Samarbejdsmuligheder indenfor havforskning**
- **Kortlægning af miljø og bæredygtighed**
- **Fordele og ulemper af øget samarbejde for at få markedsadgang til EU og andre markeder**
- **Mulighederne for en fælles politik og fælles aftaler i fiskerianliggender**
- **Kortlægge områder, hvor det vil være en styrke at de tre lande står sammen indenfor fiskeripolitik.**

Begrundelse:

I dag er der samarbejde mellem regeringerne, embedsværket, institutioner og erhvervslivet på fiskeriområdet. Det kan dog være svært at danne sig et helhedsbillede af det konkrete samarbejde mellem landene om fiskerispørgsmål og deres fælles tiltag.

Vestnorden råder over en af verdens største havområder, men de tre lande har ikke en fælles geostrategisk målsætning om hvordan vi ønsker at kapitalisere de marine ressourcer, sammen. Vestnordisk Råd er af den opfattelse, at de tre lande kan gøre vores samfund rigere ved at indgå et strategisk samarbejde på flere områder, som skal gavne vores økonomier på sigt, også indenfor fiskeriet, da det er betydningsfuld industri i Vestnorden. Indtægterne fra fiskeriet udgør en væsentlig større andel af disse tre økonomier end i de øvrige arktiske lande. Mens fisk og fiskeprodukter tæller for 88 procent af den merkantile eksport fra Grønland, 41 procent fra Island

og 94 procent af fra Færøerne, tegner dette sig for langt mindre i nabolandene i Arktis. (tal fra 2012)

Vestnordisk Råd mener, at der mange måder for de vestnordiske lande til at øge samarbejdet med hensyn til fiskeprodukter og fiskeri, også selvom vi vil fokusere på et fælles markedsførings initiativ og F&U (forskning og udvikling) for bæredygtigt fiskeri i området, og den fulde udnyttelse af hver fisk i forhold til fangstens værdi, både gennem teknologiske forbedringer i produktionen og ved at sammenlægge resurser. Ved at fokusere på et velhavende globalt marked er der god plads til vækst, MSC-certificeringer og sporbarhed, fiskeprodukter fra prima Nordatlantiske og arktiske farvande, samt højteknologiske akvakulturer. Disse initiativer bør alle være komplementerende for de enkelte landes eksisterende praksisser i fiskerisektoren, selvom overførsel af viden og færdigheder i væsentlig grad kan gavne regionen som helhed.

Vestnordisk Råd mener, at der er behov for at se på mulighederne for, at de tre lande indgår en fælles strategi i forhold til EU på fiskeriområdet, hvor regionen har mange interesser at beskytte. Vestnordisk Råd er også af den opfattelse, at landene i Vestnorden bør søge at formulere fælles fiskeripolitiske standpunkter, der kan løftes i fællesskab overfor kommissionen.

Klimaforandringerne med ændrede havtemperaturer til følge har ført til, at især de pelagiske fiskearter migrerer i de vestnordiske farvande, og respekterer ikke fiskeriterritorier på området. Øget vestnordisk samarbejde om fordelingen af pelagiske arter kunne også være en stor fordel for regionen, der bygger på videnskabelig rådgivning og traditionel viden fra for eksempel de nationale biologiske vurderinger og internationalt samarbejde, såsom Nord-Vest arbejdsgruppen i Det Internationale Råd for Havundersøgelser (ICES). Ændringer finder sted på grund af klimatiske forhold og den nordatlantiske oscillation, der således især påvirker migration af fiskebestandene. Regionen som helhed har en stor mængde af værdifulde levende ressourcer og Vestnorden kunne vinde ved at have én stemme i forhandlinger om fordelingen pelagiske fiskekvoter med for eksempel Den Europæiske Union og Norge.

Vestnordisk Råd besluttede på årsmødet i 2014 i Vestmannaeyjar, at nedsætte et fælles udvalg bestående af præsidiet og et medlem fra hver delegation. Fælles udvalget mødtes to gange i 2015 hvor de fik til opgave at identificere og kortlægge, på hvilke områder landene har fælles interesser, som kan styrke samarbejde landene imellem. Resultatet af udvalgets arbejde kan læses i vedlagte dokument *"Vestnordisk Råds strategiske vurdering af det regionale samarbejde i Arktis"* som blev godkendt på årsmødet i Runavík i august 2015. Rapporten kan give medlemslandene input til en fælles vestnordisk Arktis strategi på de områder hvor landene har fælles interesse. Et af de identificerede områder vedrører fiskeri.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det estimeres, at en styrkelse af det fiskeripolitiske samarbejde vil kræve anvendelse af administrative ressourcer særligt i regi af Departementet for Fiskeri, fangst og Landbrug, Departementet for Natur og Miljø, og Departementet for Erhverv og Udenrigsanliggender.

Endvidere vil tiltag og overvejelser skulle drøftes med fiskeriets parter.

Den herefter forventede redegørelse vil ligeledes kræve anvendelsen af administrative ressourcer, forventeligt af et omfang af omkring 1-2 AC-årsværk.

Det samlede administrative forbrug kan ikke angives nærmere for nuværende, men et egentligt koordineret fiskeripolitisk samarbejde, herunder fiskeriforvaltning, i Vestnorden vil utvivlsomt kræve ganske betydelige administrative ressourcer både at oprette og vedligeholde på længere sigt.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen umiddelbart. Men såfremt den planlagte redegørelse fører til egentlige forbedringer indenfor den fælles fiskeriforvaltning er det forventningen, at erhvervslivet vil kunne drage økonomiske fordele heraf.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen umiddelbart. Men såfremt den planlagte redegørelse fører til egentlige forbedringer indenfor den fælles fiskeriforvaltning er det forventningen, at borgerne vil kunne drage økonomiske fordele heraf.